

پانديس زنده‌ای کوچک و انگشتی شکل است که از روده بزرگ منشعب می‌شود. این زائده به انتهای بزبست در سکوم (روده کور) متصل است. در جدار این عضو بافت لنفاوی فراوانی موجود است. طول آپاندیس بین ۲ تا ۲۰ سانتی‌متر متغیر است و قطر آن نیز بین ۶ تا ۸ میلی‌متر است. عفونت و التهاب در آن منجر به آپاندیسیت می‌شود.

پانديس عضو وستیجیال محسوب می‌شود. کارکرد آن در بدن انسان کمک به از بین بردن آلودگی‌های بدن است. رخی از دانشمندان به تازگی نظریاتی ابراز داشته‌اند که نشان از کارایی این عضو دارد. نتایج تحقیقات ساینتیفیک آمریکن حاکی از آن است که آپاندیس در نوزادان به تولید هورمون و در افراد بزرگسال به تولید پادگنهای (آنتی‌ژن‌های) مفید برای ایمنی بدن و مبارزه با بیماری کمک می‌کند. همچنین تحقیقات دیگری نشان می‌دهد که آپاندیس نقش عمده‌ای در سیستم ایمنی بدن دارد. بافت‌های لنفاوی جداره پانديس با حس کردن میکروبهای موجود در مواد زاید در حال دفع از بدن، نوع خوب یا بد میکروبه‌ها را تشخیص داده و به بانک حافظه‌ای سیستم ایمنی بدن اجازه می‌دهند تا در مقابله (و دفع) میکروبهای مضر و سلختن میکروبهای مفید برنامه‌ریزی کرده و فعال گردد. آمار مرگ و میر در اثر اسهال مزمن در کشورهای فقیر یا در حال رشد نشان داده که آپاندیس سالم با ذخیره باکتریهای نوب در خود می‌تواند سیستم گوارشی افراد را پس از آلوده شدن به میکروبهای مضر باعث اسهال، با بازگشت میکروبهای مفید بهبود داده و از آمار مرگ و میر بکاهد. همچنین در بعضی آدم‌ها وقتی پانديس آلوده شده به عفونت مزمن می‌شود و آن را از بدن جدا می‌کنند باعث سفت شدن شکم و روده راست می‌شود و همورونید را ایجاد می‌کنند و چربی خون در اثر باکتریهای آزاد شده موجب چربی نون می‌شود و خون آلوده می‌شود

علل عفونت آپاندیس

بقی غذا از طریق مری به معده و روده بزرگ می‌رسد باکتری‌هایی که در روده قرار دارند نیمی از آن مواد غذایی را به خود جذب کرده و به داخل خون می‌ریزند و اما آپاندیس آن باکتری‌ها را از وست خارجی آپاندیس به خود جذب می‌کند این باکتری‌ها زیاد می‌شوند و سپس باعث عفونت آپاندیسیت می‌شوند.

خستین کسی که خودش آپاندیسش را جراحی کرد

وشتار اصلی: لئونید روگوزوف

واخر آوریل ۱۹۶۱، لئونید روگوزوف ۲۷ ساله که جزو ششمین گروه اکتشافی شوروی سابق بود که به قطب جنوب می‌رفتند (تیمی دوازده نفره که مأموریتشان سلختن پایگاهی جدید بنام ایستگاه وولازاروسکایا در واحه شیرماخر بود)، به دلیل ابتلا به آپاندیسیت حاد، وضع جسمانی وخیم شد (کمی احساس ضعف و خستگی داشت، بعد حالت تهوع شروع شد، و کمی بعد دردی شدید در سمت است پهلوی حس کرد) و چون خودش پزشک جراح بود، بلافاصله فهمید مشکل آپاندیس است اما از آنجا که هیچ اتاق عمل جراحی در آنجا وجود نداشت و امید هم به کمک‌رسانی نبود و تنها پزشک گروه نیز خودش بود، بنابراین و به ناچار تصمیم گرفت که با بی‌حسی موضعی و عدم بیهوشی کامل و توسط آینه، خودش را جراحی نموده و آپاندیس ملتهبش را خارج نماید که این کار با موفقیت انجام و نودش نیز زنده بماند؛ امروزه و پس از گذشت بیش از نیم قرن از آن زمان، برداشتن آپاندیس پیش از سفر به قطب جنوب عادی – و در بعضی کشورها مثل استرالیا، اجباری – است. بعضی از پزشکان هم معتقدند فضانوردانی که بخواهند (در آینده) برای مدتی طولانی به ماه یا مریخ بروند، باید همین کار را نیز بکنند.

منبع: ویکی پدیا